

EXPUNERE DE MOTIVE

Aplicarea prevederilor Legii asigurărilor sociale de sănătate, nr.145/1997, cu modificările și completările ulterioare, a produs numeroase modificări în sistemul de sănătate din România. Aplicarea efectivă a acestei legi determină numeroase reajustări ale componentelor acestui sistem pentru a se ajunge atât la o folosire mai judicioasă a fondurilor bănești, cât și la o mai mare responsabilitate la nivelul ordonatorilor de credite.

Prezenta lege a fost elaborată în scopul îmbunătățirii activității spitalicești în România și încearcă să definească mai bine organizarea, funcționarea și finanțarea spitalelor. Adoptarea ei va determina, pe de o parte, o rambursare mai exactă a banilor pentru plata serviciilor de sănătate oferite de spitale – împreună cu posibilitatea de ierarhizare și standardizare a spitalelor publice – și, pe de altă parte, o creștere a gradului de responsabilitate cu privire la încheierea și derularea contractelor de furnizare de servicii spitalicești.

La data apariției Legii nr.146/1999 privind organizarea, funcționarea și finanțarea spitalelor nu a putut fi prevăzute toate consecințele ce decurgeau din aplicarea Legii nr.145/1997. Prin stabilirea noilor baze legale ale înființării și funcționării cabinetelor medicale, prin Legea nr.629/2001 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, cât și a cabinetelor de practică pentru activități conexe actului medical, prin Legea nr.598/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical, a fost reglementată activitatea furnizorilor de servicii medicale ambulatorii.

Complexitatea și dezvoltarea continuă a serviciilor medicale spitalicești a făcut ca prevederile Legii nr.146/1999 să nu mai fie, în totalitate, adaptate realității.

În acest moment, trecerea cu vederea a distorsiunilor generate de necorelarea prevederilor Legii nr.146/1999 cu realitatea ar putea conduce atât la deprecierea calității serviciilor medicale spitalicești, cât și la cheltuirea suplimentară și nejustificată a unor mari sume de bani.

În același timp, orice întârziere în adoptarea prezentei legi va duce la amplificarea dezechilibrelor în sistemul sanitar, concomitent cu apariția unor discriminări administrative între furnizorii de servicii medicale, cu grave repercusiuni asupra stării de sănătate a populației.

Astfel, proiectul de lege alăturat stabilește categoriile de spitale – spitale generale sau de specialitate, de importanță națională, interjudețene, județene, municipale, orașenești și comunale, precum și statutul centrelor de excelență, al sanatoriilor, centrelor de sănătate și preventoriilor.

Totodată, proiectul definește formele de specializare și precizează principalele activități desfășurate la nivelul spitalelor.

Având în vedere impactul deosebit de important pe care îl are modul de organizare a conducerii spitalului în asigurarea eficienței activității medicale, este necesară stabilirea concretă a conducerii executive a spitalului și a consiliului de administrație.

Reglementarea propusă vizează și principiile de finanțare a spitalelor.

În acest sens, proiectul cuprinde prevederi referitoare la bugetul de venituri și cheltuieli prin care se asigură funcționarea autonomă a spitalului și posibilitatea contractării de credite bancare pentru procurarea de aparatură medicală și alte investiții, în limita sumelor contractate cu casa de asigurări de sănătate.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de Lege privind organizarea, funcționarea și finanțarea spitalelor, pe care îl supunem Parlamentului, spre adoptare.

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Partidului National Liberal

Către Biroul Permanent al Camerei Deputaților

Vă înaintăm alăturat Propunerea legislativă privind Legea spitalelor pe care vă rugăm să o supuneți dezbaterii și adoptării Camerei Deputaților, conform procedurilor în vigoare.

Vă rugăm să comunicați Comisiei sesizate în fond solicitarea noastră de a fi invitat unul dintre inițiatori la dezbaterile din comisie, pentru susținerea acestei propuneri legislative.

Inițiatori:

Deputat Valeriu Stoica .....

Deputat Ion Luchian.....

Expunere de motive

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal și Colegiul Medicilor din România constatând că, datorită lipsei cadrului legal de reglementare ale sistemului sanitar din România, o serie de probleme devin pe zi ce trece mai greu de rezolvat iar soluțiile găsite de către factorii de raspundere sunt conjuncturale și nu de fond, consideră că se impune adoptarea în regim de urgență a unor legi specifice sectorului medical.

De aceea, considerăm că prioritar la momentul actual este elaborarea și adoptarea unei legi care să reglementeze regimul juridic al unităților medicale spitalicești.

Actuala lege a spitalelor, Legea 146/1999 privind organizarea și funcționarea spitalelor, este nu numai imposibil de aplicat, așa cum de altfel s-a constatat la nivelul tuturor instituțiilor implicate, dar și lipsită de conținut, substanță juridică.

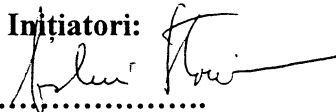
În elaborarea actualei legi a spitalelor nu au fost avute în vedere o serie de aspecte de importanță majoră:

- regimul juridic al proprietății asupra spitalelor publice;
- regimul juridic al înființării spitalelor cu capital privat;
- organizarea și funcționarea spitalului;
- structura și dotarea minimă a unei unități sanitare pentru ca aceasta să capete statutul de unitate spitalicească;
- finanțarea spitalelor și raporturile acestora cu Ministerul Sănătății și Familiei, sistemul de asigurări sociale de sănătate, comunitățile locale, Colegiul Medicilor din România;
- statutul medicului salariat în cadrul spitalului;
- mecanismele de control și eficientizare a activității din unitățile spitalicești;
- mecanismele de intervenție a statului român astfel încât dispozițiile art.33 din Constituția României privind dreptul la ocrotire a sănătății pentru cetățeanul român să capete substanță și să fie efectiv transpuse în practică.

Având în vedere cele mai sus arătate precum și faptul că spitalul, ca unitate sanitară, este instituția cea mai complexă, ca în ultimii ani au existat situații de criză ce au pus în pericol sistemul spitalicesc din România, înaintăm spre dezbateră această propunere legislativă, elaborată în colaborare cu Colegiul Medicilor din România

Deputat Valeriu Stoica

Inițiatori:

.....

Deputat Ion Luchian

.....

Consultant de specialitate

Colegiul Medicilor din România

Parlamentul României
Camera Deputaților

CĂTRE:

BIROUL PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

În temeiul articolului 73 alin. (4) din Constituția României și al articolului 86 din Regulamentul Camerei Deputaților, vă înaintăm spre dezbatere și aprobare propunerea legislativă privind **“Legea spitalelor”**.

DEP.ACAD.PROF.DR.MIRCEA IFRIM

PREȘEDINTELE COMISIEI PENTRU SĂNĂTATE ȘI FAMILIE

EXPUNERE DE MOTIVE

În evoluția procesului de reformă sanitară în România se produce o schimbare semnificativă odată cu introducerea sistemului de asigurări sociale de sănătate. Implementarea asigurărilor sociale de sănătate nu s-a făcut uniform, pe parcursul celor trei ani de la apariția legii, în toate sectoarele asistenței medicale. Dacă s-au produs modificări profunde și benefice în modul de acordare și rambursare a serviciilor medicale din asistența medicală primară și asistența medicală de specialitate ambulatorie, trebuie recunoscut faptul că în asistența spitalicească nu s-au produs schimbări esențiale. Aceasta se datorează în primul rând lipsei unei legislații coerente și eficiente în acest domeniu, actuala lege de organizare, funcționare și finanțare a spitalelor fiind practic inoperantă.

Spitalul a rămas în continuare centrul de greutate al asistenței medicale, dar modul de organizare și funcționare nu a fost adoptat cerințelor actuale impuse de nevoile de servicii medicale ale populației și mai ales de finanțarea din fondul asigurărilor sociale de sănătate.

Prezentul proiect de lege definește clar atribuțiile spitalului în ceea ce privește acordarea asistenței medicale incluzând și serviciile de asistență primară, de recuperare, în caz de graviditate, maternitate și nou-născuți, precum și rolul metodologic al spitalului în supravegherea stării de sănătate în teritoriu. Pentru eficientizarea activității și o corectă finanțare în funcție de specificul spitalului s-au stabilit forme de spitalizare, continuă sau discontinuă, ca și împărțirea pe categorii în funcție de perioada de spitalizare – de urgență, de acută și de cronici.

În ceea ce privește necesitatea acordării de servicii medicale de calitate și la standarde recunoscute, spitalele trebuie supuse procesului de acreditare. Acest proces este efectuat de Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor , care în noua viziune este o instituție autonomă, sub controlul Parlamentului. Cu prilejul acreditării, spitalele sunt ierarhizate în funcție de performanțe și competența profesională.

A fost necesar să fie reglementate înființarea, desființarea, reorganizarea, schimbarea de sediu sau denumiri, atât pentru spitalele publice cât și pentru cele private.

Spitalul, ca instituție, trebuie supus unei reforme atât organizaționale, cât și de management. În acest sens s-a urmărit descentralizarea și autonomia conducerii spitalului, care este însă sub controlul și supravegherea direcțiilor de sănătate publică și Ministerului Sănătății și Familiei .

Conducerea spitalelor este asigurată de adunarea reprezentanților, comitetul director și directorul general. Comitetul director și directorul general încheie contract de administrare pe perioadă limitată, fiind direct răspunzător de performanța spitalului, atât profesională cât și financiară. Se acordă o reală autonomie financiară conducerii spitalului care își alcătuiește bugetul de venituri și cheltuieli, își stabilește fondul de dezvoltare, amortizarea mijloacelor fixe și modul de utilizare a veniturilor suplimentare realizate.

Având în vedere că marile spitale sunt baze clinice de învățământ medical universitar și postuniversitar a fost necesară o nouă reglementare a relațiilor dintre spitale și unitățile de învățământ publice sau private; se prevede în proiectul de lege modul de finanțare diferențiat pentru unitățile sanitare clinice, de conducere a unor astfel de unități și de salarizare a personalului didactic, care în același timp acordă și servicii medicale.

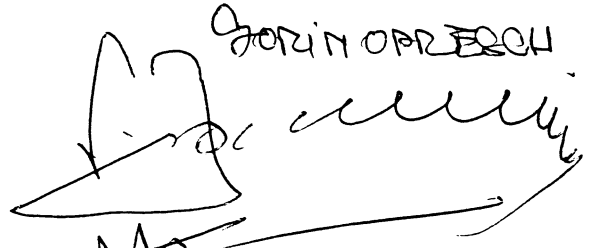

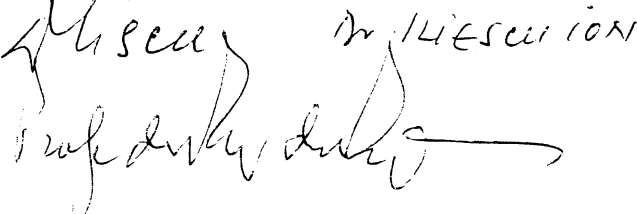
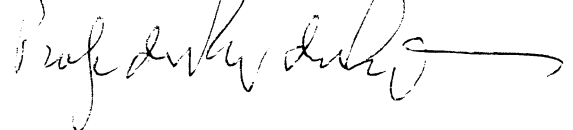
Pentru promovarea managementului strategic al Ministerului Sănătății și Familiei este necesară constituirea unei structuri distincte în cadrul Ministerului

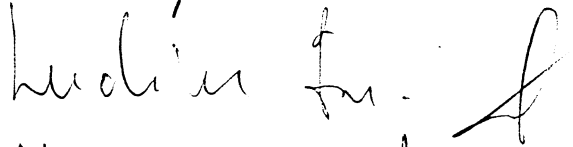
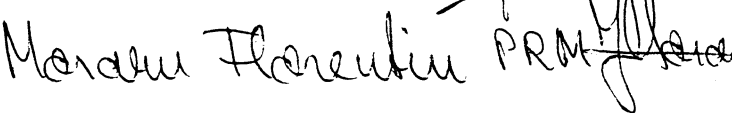
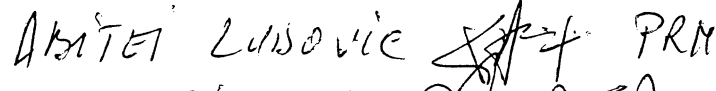

Sănătății și Familiei , ca Direcție a spitalelor, care să se ocupe de reglementarea și supravegherea asistenței spitalicești.

Față de cele arătate a fost elaborată prezenta propunere legislativă, pe care o supunem spre aprobare Parlamentului.

INIȚIATORI:

GORIN OPRESCU

Laurentia M. POPESCU

Mircea IFRIM

Mircea IFRIM

MIRCEA IFRIM

Lucian ION PNL

Mircea IFRIM PRM

ANETA LUSOVIC PRM

BURNESCU ION ASA